

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 8165/2/2009

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2138

Ședința publică din data de 5 mai 2010
Curtea constituită din:

JUDECĂTOR : MONICA NICULESCU
GREFIER : MIHAELA GRIGORE

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **DEAK ANDREI**.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic [redacted] cu delegație la dosar și pârâtul Deak Andrei, prin avocat substituent [redacted], cu delegație de substituire pentru avocatul titular [redacted] cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care.

Reprezentantul pârâtului depune la dosar întâmpinare și declară că nu are cunoștință de conținutul dosarului pentru a pune concluzii, fiind avocat stagiar și având delegație de substituire pentru avocat, doar pentru acest termen, solicitând lăsarea dosarului la sfârșitul ședinței pentru ca avocatul titular să se prezinte pentru a depune concluzii, precum și dovada de imposibilitate de a angaja un apărător a pârâtului.

Instanța dispune amendarea cu 300 pârâtului față de neîndeplinirea obligației care i-a fost dată la termenul anterior cu privire la exercitarea cu rea credință a dreptului la apărare, apreciind că este un abuz de drept.

La a doua strigare a cauzei se prezintă reclamantul CNSAS prin consilier juridic [redacted] cu delegație la dosar și pârâtul prin avocat titular [redacted] cu împuternicire avocațială la dosar

Reprezentantul pârâtului depune la dosar dovezile cu privire la imposibilitatea de a angaja un apărător, având în vedere faptul că acesta nu s-a aflat pe teritoriul țării și solicită revenirea asupra dispoziției cu privire la amendarea pârâtului cu suma de 300 lei.

Părțile, având cuvântul pe rând, arată că nu mai au de formulat cereri prealabile judecătii cauzei.

Curtea acordă cuvântul pe fondul cauzei.

De asemenea, învederează instanței că pârâtul dorește să depună personal concluzii pe fondul cauzei.

Reclamantul prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și precizată, respectiv constatarea calității de colaborator al securității a reclamantului, arătând că acesta a întreprins activități care au îngrădit dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Pârâtul, având cuvântul pe fond, arată că în dosar nu se face referire la nici un cetățean de origine română, ci doar la cetățeni străini. Totodată învederează instanței că la acea vreme, avea vârsta de 23 de ani, era student la facultatea de Relații Internaționale și era angajat ca ghid turistic, de aceea era impus ca acesta să aibă legătură cu serviciul de securitate, căruia îi furniza informații strict tehnice. Mai arată că a avut legături cu cetățeni străini, dar că nu a fost „turnător”. Iar în notele pe care le-a înaintat serviciului securității nu s-a făcut referire la urmărirea cetățenilor, nu a criticat regimul și nu a îngrădit nici un drept, arătând faptul că practic acesta, personal a fost urmărit de serviciul de securitate.

De asemenea învederează instanței că la acea vreme se făceau presiuni asupra sa, însă nu a făcut niciodată comentarii și nu a sprijinit securitatea.

Curtea constată cauza în stare de judecată și o reține spre rejudecare.

CURTEA

Prin cererea înregistrată la data de 24 august 2009, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul **DEAK ANDREI**, constatarea calității acestuia din urmă de colaborator al Securității, în temeiul OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul a învederat instanței că verificarea pârâtului s-a realizat în considerarea calității sale de revoluționar, la solicitarea Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989; Potrivit Notei de constatare nr. S/DI//2184/29.08.2008 și a înscrisurilor anexate, pârâtul a fost recrutat de organele Securității Statului pentru cunoașterea activității unor cetățeni străini, precum și a altor aspecte ce prezentau interes pentru acestea, referitoare la unii salariați români din Obiectivul IH Inter, semnând un angajament în acest sens și preluând numele conspirativ „Andrei”, inclusiv anterior recrutării oficiale pârâtul arătându-și disponibilitatea informativă.

Prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei în ședința publică de astăzi, 5 mai 2010, pârâtul **DEAK ANDREI** a solicitat instanței respingerea acțiunii ca nefondată.

În susținerea poziției sale procesuale, pârâtul a învederat instanței faptul că nu sunt întrunite cumulativ condițiile pentru a fi declarat colaborator al securității, astfel cum prevede art. 2 pct. b din OG nr. 24/2008.

Recunoaște că la dosar există documente care atestă faptul că am semnat un angajament cu securitatea pe vremea când lucram ca ghid turistic, student fiind la ASE -Facultatea de comerț - Secția Relații Economice Internaționale, angajament urmat de o serie de informări scrise și semnate de pârât.

Subliniază însă, raportat la aceste note, că a acceptat în mod conștient să colaboreze cu securitatea numai în domeniul de contrainformații, respectiv numai în ceea ce privește activitatea cetățenilor străini și aceste note privesc numai relațiile

sale cu turiștii străini care vizitau România fără nici o legătură cu vreun cetățean român sau a relațiilor acestor străini cu vreun cetățean român.

În nici una din aceste informări și în nici o frază din acestea, arată pârâtul, nu există nici o umbră de „denunțare de activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist”, așa cum spune legea, astfel că, în mod cert această condiție a legii pentru a putea fi declarat colaborator în sensul dorit de spiritul și litera legii nu este îndeplinită.

Conținutul acestor note privește strict activitatea sa de ghid, relațiile sale cu anumite persoane din străinătate, inclusiv de sex feminin, cu delegați de firme fără a avea nici un caracter politic și fără a conține vreun comentariu legat de opinii politice sau de cetățeni români.

Nici un personaj menționat în aceste note nu a avut de suferit de pe urma acestor informări, iar discuțiile purtate nu aduc sub nicio formă idei, note sau rapoarte care să vizeze regimul lui Ceaușescu sau să ajute în vreun fel anume organele Securității statului de la acea vreme în activitatea ei de poliție politică.

Mai mult decât atât, arată pârâtul în continuare, aceste note nu au vizat și nu au dus în niciun fel la îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale cuiva. Toate corespondențele existente, prin conținutul lor, nu fac referire decât la chestiuni absolut normale privind relația ghid-turist, probleme de viață de zi cu zi și chestiuni ce țineau de serviciul acestora din străinătate de unde erau de loc, irelevante în raport de ceea ce se încearcă a se acredita prin nota de constatare existentă la dosar .

Deci nici acest aspect prevăzut în mod expres de legiuitor nu este îndeplinit în privința sa, arată pârâtul..

Mai mult, a refuzat, după cum lesne se poate vedea, să facă orice comentariu cu privire la cetățeni români, la opinii politice sau la activități potrivnice regimului.

Pe de altă parte, esența acestor informații a fost atât de subțire și de irelevantă, încât din 1981 a devenit persoana urmărită de Securitate conform actelor de la dosar, fiind, fără să știe, filat de Securitate, jumătate din înscrisurile depuse la dosar, reflectând această situație, prin notele de relații făcute de informatorii și ofițerii de securitate de la acea vreme împotriva sa. Edificator în acest sens este însăși un document emis la 14.10.1981 de către Departamentul Securității Statului - Direcția a III-a, în care se specifica clar că nu mai era util acestei instituții, precum și numeroasele note în care era urmărit îndeaproape de către Securitatea internă.

De asemenea, a primit interdicție de a pleca în Polonia, Cehoslovacia, RSF Iugoslavia și Ungaria, fiind lăsat se plece din țară numai în URSS, la rudele mamei sale.

Prin urmare, conchide pârâtul, absolut toate rapoartele au în vedere aspecte privind date economice, date de viață personală, relațiile sale cu diverse persoane, nicidecum nu au vreun caracter politic cu privire la regimul totalitar sau cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale vreunui cetățean român sau străin, așa cum prevede legea.

Examinând cererea în raport de actele dosarului și reglementările legale aplicabile, Curtea reține următoarele:

1. În considerarea dispozițiilor art. 3 lit. z din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității - text potrivit căruia „Pentru a asigura dreptul de acces la informații de interes public, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu existența sau inexistența calității de

lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții:

.....
z) persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989" - la solicitarea Asociației 21 decembrie 1989, s-a procedat la verificarea calității pârâtului de colaborator al Securității.

2. Nota de constatare nr. S/DI//2256/09.09.2008, întocmită de Direcția de Investigații a CNSAS (f. 8 și urm.) sintetizează activitatea de colaborator a pârâtului în raport de următoarele documente ale dosarului:

2.1. În dosar propriu de rețea R 246335, titular Deak Andrei

▪ *Angajament, redactat și semnat olograf cu numele real, dat la 30.08.1979, semnat cu numele real (f. 29), potrivit căruia:*

„Subsemnatul Deak Andrei /.../ mă oblig să sprijin organele de Securitate în mod organizat, furnizând în scris date cu privire la cetățenii străini și legăturile lor în rândul unor cetățeni români. Mă oblig să păstrez secretul acestei colaborări față de toate persoanele, indiferent cine ar fi ele. Sunt conștient de importanța acestei colaborări și voi depune toate eforturile în vederea îndeplinirii sarcinilor ce îmi vor fi încredințate”.

▪ *Nota din 22.06.1989, olografă, semnată de pârât cu numele conspirativ „ANDI”, primită de cpt. [redacted], Dir. 3, Serv. 7, verificată de cpt. [redacted], Serv. 9 (f. 123), prin care pârâtul informează următoarele:*

„În perioada 13-18 iunie a.c. a vizitat țara noastră un grup de 197 de cetățeni ai S.U.A. - două orchestre simfonice și o formație de jazz de la două licee din Rapid City, Dakota de Sud și însoțitorii lor. În calitate de ghid - interpret al biroului de turism pentru tineret am însoțit grupul la Costinești și București. Persoanele deosebite în acest grup au fost D.S., născut în 1953, care mi-a spus că este redactor al secției știri și prezentator la una din cele 4 stații de televiziune locale, KEWN și că a venit cu acest grup pentru a filma excursia și concertele copiilor. Era echipat cu o cameră de filmat profesionistă cu care filma concertele. Din discuțiile mele cu el nu a reieșit că nu ar fi din Rapid City, însă la întoarcerea la București, pe 16 iunie seara, a vrut să meargă urgent la aeroport să trimită o casetă video la Londra cu cursa de dimineață de a doua zi. Mi-a explicat că dacă trimite caseta înainte de sosirea grupului, părinții copiilor, cât și tot orașelul vor urmări programele stației de televiziune pentru care lucrează. La întrebarea mea de ce trimite caseta la Londra și nu la New York, a părut încurcat și mi-a răspuns că a vorbit cu cineva de la Londra să i-o retrimite la New-York, iar mai târziu s-a exprimat că <am vorbit cu băieții de la Londra> în același sens. I-am explicat că nu se poate depune caseta la Tarom pentru a doua zi, am sunat împreună la aeroport și mi-a spus că a doua zi va încerca la biroul British Airways, după cum am anunțat și telefonic.

A doua zi a rămas dimineața la hotel și după-amiaza mi-a povestit că a fost la aeroport, că nu a reușit să trimită caseta la aeroport, și încercând să ajungă la secția de bagaje din afara aeroportului, a trecut de un post de control, dar la al doilea a fost oprit de un soldat, i s-a luat pașaportul, s-au dat telefoane și, după ce a stat acolo circa o oră, a fost lăsat să plece. Explic această reținere a lui cu o neînțelegere, datorată neputinței de a explica soldatului ce vrea. În rest nu aș putea spune nimic deosebit despre el. P.D.J., născut în 1946, mi-a spus că lucrează ca fotograf independent și are un atelier de lux în Rapid City. Era echipat cu câteva aparate foto profesionale cu care fotografia tot timpul ceea ce vedea în jurul său, fără însă a

depăși limitele legale (cel puțin în prezența mea). Mi-a spus că a fost angajat să facă poze legate de turneul copiilor.

Pe data de 14 iunie a dat un telefon de la Mangalia, în SUA, la telefonul 605/3422000 și mi-a spus că a transmis cu ajutorul unui dictafon două reportaje (interviuri) pe care le făcuse, unui ziar local, explicându-mi și el că cu cât mai repede transmite știrile, cu atât mai bine e plătit.

J. și D.H., soț și soție, mi-au spus că lucrează la Rapid City Journal, el ca fotograf și ea ca reporteră. D.H. a dat din prima seară, de la Costinești un telefon în Statele Unite, iar el, echipat cu aparate profesionale, se ocupa de fotografierea copiilor în concert și a altor aspecte legate de turul lor. Nu i-am văzut făcând ceva deosebit. În dimineața zilei de 18 iunie, grupul a plecat la Moscova, urmând să se întoarcă la Timișoara, pe 25 iunie și să plece la Viena, via Ungaria pe 26 iunie, mergând până la Nădlac cu autocarele și camionul nostru, iar de acolo cu autocare ungurești".

▪ *Notă din 14.06.1988 (16.06.1988 în antet), olografă, semnată cu numele conspirativ „ANDI”, primită de cpt. [redacted], 372/ SMB (f. 65), prin care pârâtul informează următoarele:*

„În anul 1973 am dat examen pentru cursurile de ghizi - interpreți BTT și din anul 1974 activez ca ghid BTT - turism extern, colaborând și cu secția internațională a CC al UTC, pe limbile engleză și rusă. Din anul 1980 activez și ca ghid - colaborator extern al ONT. În această perioadă am lucrat cu grupuri de turiști, delegați, ansambluri artistice (colaborând și cu ARIA), turiști individuali din circa 20 de țări.

În cadrul colaborării cu ONT Carpați București am lucrat cu grupuri de limbă engleză, și în special cu firma Caravan - firmă americană cu sucursala la Londra. Primul grup Caravan l-am însoțit în anul 1982, făcând, se pare, o impresie favorabilă turiștilor americani și delegatului firmei, deoarece am fost solicitat prin telex și la grupul următor, și în continuare, la celelalte grupuri. La începutul sezonului de vară 1983 (grupurile Caravan vin în țara noastră numai în perioada de vară), firma a trimis un telex la ONT, rugând ca eu să însoțesc toate grupurile Caravan în anul respectiv.

Deși nu eram ghid la primul grup Caravan, delegatul firmei (pe care nu-l cunoscusem până atunci, el fiind la primul grup Caravan) l-a rugat pe ghidul grupului (P.G.) să afle de la ONT telefonul meu de acasă, cei doi m-au sunat și delegatul firmei (F.K. - iugoslav) a vrut să se întâlnească cu mine. La întâlnire mi-a spus că i s-a spus de la firmă că eu voi fi ghidul grupului în România, (traseul grupului este Viena - Jugoslavia - Bulgaria - România - Ungaria) și că el este nemulțumit de ghidul pe care îl are și că mă roagă să-l înlocuiesc. Evident i-am spus că nu se poate face așa ceva (era duminică), delegatul a sunat a doua zi dimineața la ONT și a reclamat faptul că nu sunt eu ghidul grupului. Despre toate acestea am informat la timpul respectiv. /.../ De altfel am primit și de la proprietarul firmei, din Chicago, cel puțin două felicitări de Crăciun pe adresa ONT, până și delegații vechi ai firmei fiind uimiți de aceasta, ei neprimind niciodată așa ceva. /.../ În acești ani, am lucrat cu încă șase delegați, cu toți aceștia având relații foarte bune și aprecieri favorabile legate de activitatea mea.

Cel mai mult am lucrat cu R.S., cetățean englez, care a venit de 3-4 ori în fiecare an. Avem relații foarte bune și, folosind limbajul ghidăresc, „grupul merge perfect” de fiecare dată când suntem împreună cu grupul. Este un delegat foarte bine pregătit profesional, lucrează de circa 20 de ani cu firma Caravan și cunoaște perfect traseul. De câțiva ani ne trimitem felicitări de sărbători, însă n-am corespondat niciodată. Ne simpatizăm reciproc și am avut discuții îndelungate despre firmă, turiști, turism în general, istorie etc. toate relațiile noastre având însă un caracter profesional.

Am lucrat de asemenea de multe ori cu F.K., cetățean iugoslav stabilit de curând în Austria, de profesie medic (de altfel nu mai activează ca delegat, profesând medicina) de asemenea foarte bun profesionist și un om foarte interesant. Și cu el am avut relații foarte bune și ne trimiteam felicitări de sărbători. Un alt delegat cu care am lucrat cu mai multe grupuri este I. K., englez destul de în vârstă, dar și el foarte bun delegat de grup. Am avut și cu el întotdeauna relații foarte bune și grupurile au fost mulțumite de programul pe care l-am efectuat în România. Tot la câteva grupuri am colaborat și cu T.R., englez, și el un delegat vechi al firmei și în vârstă și la fel, se pare că turiștii și el au fost foarte mulțumiți de activitatea mea.

Un alt delegat cu care am lucrat de câteva ori este B.W., englez, un adevărat specialist în istoria și cultura României, cofondator al Societății <Dracula> din Londra, autor al unei cărți despre România, o persoană din câte am înțeles, cunoscută în Ministerul Turismului. Prima oară ne-am întâlnit când am fost ghid al grupului promoțional al Societății <Dracula> (ocazie cu care am fost ales membru de onoare al societății). Am avut relații foarte bune în decursul anilor și am colaborat de câteva ori și cu firma Caravan. La un singur grup, acum mai mulți ani a fost un delegat australian, căruia nu-i rețin numele.

Deci pe parcursul colaborării mele, ca ghid ONT, cu firma Caravan, am avut de-a face cu mai mulți delegați, toți foarte bine pregătiți profesional și toți trimițând telexuri de solicitare ca eu să lucrez din nou cu firma Caravan. /.../ Aș dori să menționez încă o dată că nu am avut cu nici unul din delegați relații personale care să meargă mai departe de o apreciere reciprocă și un schimb de felicitări. /.../ Aș dori să menționez, de asemenea, pentru a preîntâmpina sau a înlătura eventualele dubii că firma specifică în scris delegații să nu permită schimbul ilegal de valută și programul firmei nu permite excursii suplimentare (de altfel este și interzis prin regulamentul firmei considerându-se că la prețul cerut, firma oferă turiștilor tot ce e mai bun). Am menționat aceste lucruri (de altfel ușor verificabile) pentru a sublinia că colaborarea mea cu firma Caravan a avut întotdeauna (ca de altfel întreaga mea activitate de ghid) un caracter profesional, fac acest lucru cu o foarte mare plăcere, încercând să fac turiștii cât mai mulțumiți de cele văzute și auzite în România. /.../. Toate relațiile mele cu membrii grupurilor și delegații firmei le-am raportat la vremea lor, ca de altfel toate relațiile mele cu cetățenii străini. Sper ca colaborarea mea, în cadrul ONT, cu firma Caravan să continue, cu aceleași rezultate bune cu care s-a desfășurat până acum".

▪ *Tabel cu evidența recompensărilor acordate, completat olograf:*
„Forma de retribuire: Bani Dacă s-a luat chitanță: Da Data înmânării: 28.07.1986" (f. 34).

▪ *Raport tip completat olograf, 28.07.1980, semnat de cpt. [redacted]*
[redacted] aprobat de lt. col. [redacted], lt. col., șef serviciu, SMB (f. 35):
„Rog aprobați cheltuirea sumei de 400 lei pentru <ANDY> cu dosarul nr. 11952 pentru următorul motiv: aportul informativ. Am primit suma specificată mai sus. Azi, 28.VII.1980 s-au înmânat 400 lei”.

▪ *Chitanță olografă, 28.07.1980, semnată olograf cu numele conspirativ „ANDY”, contrasemnat de cpt. [redacted], SMB/ 320 (f. 36):*
„Am primit de la tov. [redacted] 400 (patru sute) lei pentru informațiile furnizate”,
„Certific efectuarea plății”, cpt. [redacted]

▪ *Raport tip completat olograf, 10.12.1980, semnat de cpt. [redacted]*
[redacted], aprobat de lt. col. [redacted], lt. col., șef serviciu, SMB (f. 37):

„Rog aprobați cheltuirea sumei de 300 lei pentru <ANDY> cu dosarul nr. 11952 pentru următorul motiv: informațiile furnizate. Azi 10.01.1981 s-a înmănat 300 (trei sute) lei”.

▪ *Chitanță olografă, 10.01.1980 (probabil 10.01.1981), semnată olograf cu numele conspirativ „ANDY”, contrasemnată de cpt. ██████████ SMB/ 320 (f. 38):*

„Am primit de la tov. ██████████ suma de 300 lei (trei sute lei). Suma a fost achitată de cpt. ██████████”.

▪ *Raport tip completat olograf 25.09.1981, semnat de lt. ██████████ aprobat de col. ██████████ șef Serviciu 320, SMB (f. 39):*

„Rog aprobați cheltuirea sumei de 400 lei (patru sute) pentru informatorul <ANDY> pentru următorul motiv cheltuieli operative. Azi 18.09.1981 s-a înmănat 400 (patru sute) lei”.

▪ *Chitanță olografă, 19.09.1981, semnată olograf cu numele conspirativ „ANDY” (f. 40):*

„Am primit suma de 400 lei pentru sprijin acordat în lucrarea C.I., cetățean englez”.

▪ *Raport tip completat olograf 09.02.1982, semnat de lt. ██████████ aprobat de col. ██████████ șef Serviciu 320, SMB (f. 41):*

„Rog aprobați cheltuirea sumei de 500 (cinci sute) lei pentru <ANDY> - informator cu dosarul nr. 11952 pentru următorul motiv informații furnizate. Am primit suma specificată mai sus 09.02.1982.”.

▪ *Notă (Chitanță) olografă, 11.02.1982, semnată „ANDY” (f. 42):*

„Am primit suma de 500 (cinci sute) lei pentru cheltuieli avute cu J.C. în decembrie - ianuarie a. c.”.

▪ *Raport privind pe sursa „ANDY” care urmează să plece ca turist în URSS, 17.08.1984, semnat de col. ██████████ șef serviciu, S.M.B. (f. 57):*

„<ANDY> a fost recrutat în anul 1979 pe când era student la ASE. Până la terminarea studiilor a furnizat informații despre studenții străini cunoscuți în obiectiv. În anii 1982 - 1984 a fost în relații, la indicațiile noastre, cu o cetățeană engleză, despre care ne-a furnizat date de cunoaștere și cu referire la preocupările ei în țara noastră ca ghid al turiștilor englezi. Am avut în intenție căsătoria lui cu respectiva dar în final <ANDY> a refuzat nedorind să plece definitiv din România./.../. <ANDY> a continuat să ne furnizeze date despre unii turiști străini cu prioritate din SUA, fiind în calitate de ghid al ONT - sezonul estival. /.../ Sursa este o persoană serioasă cu o comportare corectă în raporturile cu organele noastre. Propun a se aproba pozitiv pentru plecarea lui <ANDY> ca turist în URSS”.

Nota ofițerului semnată de col. ██████████, șef serviciu, S.M.B.: „La 06.09.1985 s-a avizat pozitiv plecarea în URSS și RPU. Nu am mai întocmit raport”.

▪ *Raport cu propuneri de avizare pozitivă pentru o deplasare în interes turistic, personal, în URSS, a numitului Deak Andrei, 15.11.1987, mr. ██████████ șef colectiv cpt. ██████████ aprobă lt. col. ██████████ șef Serviciu, 372/ SMB (f. 63):*

„Deak Andrei /.../ a solicitat, deplasarea în URSS, pentru vizitarea rudelor din partea mamei, care este născută în Moscova. /.../ Sus-numitul a fost recrutat în anul 1979, ca informator, furnizând informații cu valoare operativă despre studenții străini cunoscuți în obiectiv.

Între anii 1982-1984 a fost dirijat spre o delegată de firmă turistică din Anglia, avându-se în vedere căsătoria celor doi și plecarea acestuia dar în final, Andrei a refuzat să plece definitiv din țară.

Sus-numitul a continuat să furnizeze date și informații referitoare la unii turiști străini pe care i-a însoțit în calitate de ghid interpret colaborator extern la ITIPT - ONT <CARPATI>. /.../

Față de cele raportate, propunem a se aproba avizarea pozitivă pentru deplasarea în interes turistic în URSS a numitului Deak Andrei”.

▪ *Raport cu propuneri de avizare pozitivă pentru o deplasare în interes turistic, personal, în URSS, a numitului Deak Andrei, semnat de cpt. [redacted] și cpt. [redacted], șef Colectiv la 20.05.1989, aprobat de lt. col. [redacted], șef Serviciu, 372/ S.M.B. și col. (indesc.) la 23.05.1989 (f. 96):*

„Sus-numitul a fost recrutat în anul 1979, ca informator al organelor de securitate, furnizând informații cu valoare operativă despre studenții străini cunoscuți, în obiectiv, iar ulterior, despre delegații și directorii de firme turistice parteneri ai ONT/MT. Între anii 1982-1984 a fost dirijat spre o delegată de firmă turistică din ANGLIA, avându-se în vedere căsătoria celor doi și plecarea acestuia pe linia acțiunii Venus. În final, Deak Andrei a refuzat să plece definitiv, din țară.

Sus-numitul a continuat să furnizeze date și informații referitoare la unii turiști/delegați de firme străini, pe care i-a însoțit în calitate de ghid interpret colaborator extern /.../.

În anii 1982, 1985 și 1987 a efectuat călătorii în URSS fără a fi fost semnalat cu probleme de natură contrainformativă.

Față de cele raportate, propunem avizarea pozitivă pentru deplasarea în interes turistic în URSS a numitului Deak Andrei”.

▪ *Raport cu propuneri de recrutare, 1979, cpt. [redacted] lt. col. [redacted], șef serviciu, I.M.B. Securitate (. 26):*

„Prin intermediul lui M.L. coleg de facultate l-a cunoscut pe <MARCU> cu care a rămas în relații apropiate. Până în prezent Deak Andrei a furnizat, în scris sau verbal o serie de date despre <MARCU> existând certitudinea posibilităților informative de care dispune”.

▪ *Raport privind modul cum a decurs recrutarea numitului Deak Andrei, din 06.09.1979, cpt. [redacted], lt. col. [redacted], șef Serviciu 320, S.M.B. (f. 28):*

„S-a insistat în mod deosebit asupra corectitudinii, operativității furnizării de informațiilor și în mod deosebit asupra necesității păstrării secretului colaborării cu organele de securitate. Deak Andrei a fost de acord cu aceste aspecte, arătând că își dă seama de necesitatea și importanța acestora, prin posibilitățile sale se va strădui să se facă util organelor de securitate”.

▪ *Notă autobiografică din 16.06.1988, olografă, semnată cu numele real, primită de la informatorul <ANDY> de cpt. [redacted] Dir. 3, Serv. 7, Biroul 2 (f. 74):*

„Subsemnatul Deak Andrei m-am născut la 22 august 1956 la Moscova - URSS. /.../ Am fost căsătorit în perioada 1979 - 1981 cu A.I. /.../”.

2.2. În dosar de urmărire informativă, 210995, având-o ca titulară pe C.W.J., dosar deschis întrucât era „/.../ suspectată de legături cu serviciul de informații englez”

▪ *Notă, 29.10.1980, redactată și semnată olograf de către Deak Andrei cu numele conspirativ „ANDI”, preluată de cpt. [redacted] Serviciul 320, SMB:*

„În perioada 19.27. a.c. însoțind un grup de turiști din Anglia /.../ am mers în paralel cu alt grup englez venit prin firma SUNQUEST pe circuitul DRACULA. În seara petrecută la Sibiu, prin intermediul lui E.D., ghidul acestui grup, am cunoscut cuplul B. și J.C.

Ulterior, relațiile dintre mine și J. au devenit apropiate, la Brașov petrecând o noapte împreună, în cursul căreia mi-a povestit următoarele:

Este măritată de 4 ani, însă relațiile dintre ea și bărbatul ei sunt foarte reci, nu îi mai vorbește de 2 ani și tot de atâta timp nu a mai avut relații intime cu el. Nu s-a hotărât să divorțeze, deoarece nu a găsit pe nimeni altcineva, și divorțul în Anglia durează 2 ani.

Discutând despre ocupația eu am aflat că lucrează pentru o companie de stat, Decca, la computer, având sarcina să verifice programele la intrarea și ieșirea din calculator, lucru pe care l-a învățat la locul de muncă. Nu am putut obține alte detalii despre activitatea ei, dat fiind timpul scurt avut la dispoziție, prezenței soțului și nu în ultimă instanță faptului că așa cum de fapt mi-a și spus, în momentul angajării la această companie a semnat un angajament prin care se obligă să nu divulge amănunte despre munca ei, compania având un caracter secret. Știu doar că această companie are filiale în Islanda și în Statele Unite.

Deși timpul a fost foarte scurt, așa cum menționam, consider că relațiile create, cu caracter sentimental pot fi cultivate în viitor. În prezența soțului, mi-a dat adresa /.../, dar ulterior, la Mamaia, mi-a dat o altă adresă, pe care să îi scriu numai ei personal /.../ aceasta fiind adresa mamei ei".

▪ *Notă, 24.02.1981, redactată și semnată olograf de către Deak Andrei, cu numele conspirativ „ANDI”, primită de cpt. [redacted] Serv. 320, SMB (f. 181):* „În scrisoarea redactată pe 5.02.1980, pe care am primit-o pe 19 februarie a.c., J.C. îmi scrie, referitor la serviciul său, că șeful ei, B., pleacă în septembrie și a fost rugată să-i preia munca, care va include dezvoltarea unui nou sistem de computer pe care abia l-au asimilat /.../. J. scrie că va avea controlul sistemului și toată lumea care vrea să facă ceva folosind computerul va trebui să i se adreseze ei. Este o muncă cu responsabilitate, și acum J. negociază salariul său cu șeful departamentului, care îi oferă 5300 £ pe an, dar ea vrea mai întâi să afle cât câștigă alții cu posturi similare. În rest în scrisorile ei și în convorbirile noastre telefonice (săptămânale) nu apare nimic demn de menționat: probleme legate de sosirea ei în România pe 16 mai, de faptul că ea cunoaște limba română, fotografii, etc. /.../”.

▪ *Notă, 20.03.1981, redactată și semnată olograf de către Deak Andrei cu numele conspirativ „ANDI”, primită de rezident „PAUL” din legătura lt. [redacted] SMB (f. 183):*

„Așa cum am afirmat în luna septembrie 1980, am cunoscut-o pe J.C. venită în excursie în România cu un grup de turiști englezi, eu lucrând în calitate de ghid ONT. De atunci, de când s-au legat între noi anumite relații de prietenie, după întoarcerea ei în Anglia îmi scrie prin poștă în mod foarte prudent. În scrisorile sale nu abordează nici o problemă care să prezinte vreun interes printre organele de Securitate, în afară de probleme cu caracter sentimental.

În plus, mă sună adesea la telefon, acasă, vorbindu-mi despre dorința ei de a ne revedea, precum și alte probleme sentimentale.

De curând, am primit programul excursiei pe care urmează să o efectueze în țara noastră între 16-31 mai, în cadrul unui grup de turiști prin ONT.

/.../ Mai menționez că am primit și o scrisoare expedită de un coleg de-al său de serviciu, V.J.M.S., pe care o anexez, în care acesta face aprecieri laudative la adresa ei, scrisoarea având scopul de a-mi comunica faptul că J. este fericită de când m-a cunoscut”.

▪ *Notă, 03.06.1981, redactată olograf de Deak Andrei, cu numele conspirativ „ANDY”, nesemnată (data și numele conspirativ în antet) (f. 185):*

„Conform indicațiilor primite, am însoțit în perioada 16-30.05 a.c. un grup de turiști din Anglia, veniți în țara noastră prin intermediul ONT. Grupul a fost format din 15 persoane, în majoritate membri ai societății <DRACULA> din Londra, societate ce se ocupă cu studierea legendelor gotice și organizarea de excursii în locurile descrise în acestea.

Din grupul respectiv a făcut parte și J.C., membră a Societății <DRACULA>, pe care eu am cunoscut-o în septembrie anul trecut, și am întreținut legături cu ea, după cum am prezentat în notele anterioare.

Am petrecut aproape tot timpul cu J.C. și am reușit să aflu despre ea următoarele: Sa născut în 1956, decembrie. Tatăl ei, B.W., lucrează ca electrician la aceeași întreprindere cu J., iar mama lucrează la o întreprindere de aparataj medical. Tatăl ei este scoțian, iar mama pe jumătate italiancă.

/.../ Este căsătorită [cu] B.C. /.../ însă va începe acțiunea de divorț de îndată ce se va întoarce acasă.

Locuiește deocamdată cu soțul ei /.../ însă au convenit ca el să se mute din acest apartament.

/.../ J.C. lucrează la RECKAL-DECCA /.../. Aceasta este o întreprindere de stat, care se ocupă, între altele, cu construcția de radaruri și părți componente pentru rachetele Pershing și Cruise. J. lucrează la Computer Coping Dept., fiind responsabilă de introducerea conformațiilor în calculator. În luna septembrie, șeful ei iese la pensie, drept care, după spusele ei, va fi promovată și va fi singura persoană capabilă să programeze noul model de calculator pe care întreprinderea l-a pus în exploatare. Referitor la serviciul ei, am mai reușit să aflu că este o întreprindere mare, care se ocupă în special de sisteme radar și că produce radaruri de calitate foarte bună, unele dintre ele fiind vândute și în URSS.

Înainte de a se angaja aici, J.C. a terminat școala și a lucrat ca asistent geodezist, asistent dentar, ș.a., timp de doi ani, iar când s-a angajat la această întreprindere în urmă cu 5 ani, a fost foarte minuțios verificată și a semnat un angajament asupra secretului absolut referitor la serviciul ei. Ea mi-a spus însă că această verificare se face doar la încadrare, fiind trecută foarte greu (de ex., membrii sau simpatizanii Partidului Comunist nu sunt admiși), dar că apoi angajații întreprinderii nu mai sunt verificați, fapt prin care a motivat convorbirile sale telefonice cu mine.

În ce privește pasiunile ei, are 5 pisici, pești, îi place să citească, îi place arheologia și învață cu destul succes limba română. La început a învățat-o singură, după un manual, iar în ultimul timp a început să frecventeze un curs pentru amatorii de limba română. Este membră a Societății <DRACULA>, îi plac legendele și povestirile de groază, precum și filmele de acest gen.

În ce privește relațiile noastre, J. mi-a declarat în permanență că mă iubește și că vrea să fim împreună. Deocamdată i-am sugerat să mai aștepte până în luna august-septembrie, când va veni din nou în România pe cont propriu sau cu un grup pentru o perioadă de 10-14 zile. Ideea care se pare că a frământat-o în ultimele zile cea de a obține un serviciu în România; inițial a vrut o firmă turistică, Global, dar la sfaturile mele, s-a hotărât să caute ceva pe profesia ei, eventual British Aerospace sau o firmă comercială. Oricum, am sfătuit-o să afle tot ce poate în Anglia și vom mai vorbi la telefon (mă va suna vineri, 5.06) sau prin scrisori. Sugestia mea cu ambasada engleză din București nu i-a plăcut, deoarece membrii personalului diplomatic (civil service) nu își pot alege locul de muncă sau țara, ci sunt la dispoziția statului.

Mi-a spus că ar putea face muncă de secretară, de contabil, sau altele la o agenție hotelieră din București. Problema aceasta a rămas deschisă, ea urmând să

se intereseze acasă despre detalii cât și despre posibilitatea ei de a reveni în țară ca turist în vara aceasta. Sfatul meu a fost să nu se grăbească, să mai vină încă o dată ca turist, să putem să ne mai vedem și să ne analizăm și clarificăm sentimentele și relațiile. Mi-a spus în permanență că îmi va duce dorul, că mă iubește și că va reveni sigur cât de curând.

Restul discuțiilor purtate cu J.C. au fost legate de relațiile noastre, de impresii din România etc. Mi-a spus că lucrează într-o întreprindere cu profil militar, deoarece este convinsă că va izbucni un nou război, căci altfel, concepțiile și religia ei (Church of England) nu i-ar permite-o. În toate problemele privind cursa înarmărilor îi învinuiește deopotrivă pe americani și pe sovietici.

În ceea ce privește restul grupului, nici unul dintre membrii lui nu mi s-a părut că ar putea-o urmări, de altfel, majoritatea vin în același grup în țară de mai mulți ani".

▪ *Notă informativă, 03.10.1981, redactată și semnată olograf de către Deak Andrei, cu numele conspirativ „ANDI” („ADY” în antet), preluată de 372/P.A. (f. 190):*

„În perioada 18.09 - 2.10 a.c. a vizitat țara noastră J.C., despre care am mai scris în notele anterioare. J.C. a venit în țară ca turistă individuală, cu servicii plătite /.../.

Conform indicațiilor primite, am întâmpinat-o pe J.C. la aeroport în prima zi, și am însoțit-o permanent pe parcursul celor două săptămâni. După prima noapte, petrecută la Hotel Nord, am plecat cu mașina mea la Sinaia, unde am stat două zile. Luni, 21.09, am venit în București, întrucât J.C. dorește să vină să lucreze în România și a făcut 3 vizite la Ambasada Britanică pentru a primi informații referitor la posibilitățile existente în acest sens. Ea a făcut numeroase demersuri în acest sens și în Anglia, scriind unor companii, Ministerului de Externe, Ambasadei Române, însă nu a reușit să rezolve nimic. La Ambasada Britanică mi-a spus că a stat de vorbă cu atașatul comercial (nu i-a reținut numele), explicându-i că îi place România, cunoaște puțin limba română, și dorește să si-o perfecționeze și că ar dori un post în România. Atașatul comercial a descurajat-o, spunând că este foarte dificil, întrucât majoritatea reprezentanților companiilor engleze preferă să angajeze personal român, fiind mai puțin costisitor, iar multe dintre ele au dificultăți, și se vor închide curând. I-a explicat de asemenea că este greu de rezolvat și problema cazării, întrucât chiar mulți salariați englezi actuali au dificultăți cu această problemă. Drept concluzie, atașatul comercial britanic i-a spus că are foarte puține șanse să găsească un post în România, și că el în orice caz nu o poate ajuta. Alte amănunte semnificative referitor la vizita la Ambasada Britanică nu cunosc, în aceeași după-amiază am fost împreună la aeroport, unde eu am întâmpinat, în calitate de ghid ONT un grup de turiști englezi, veniți pentru sejur la Hotel Orizont-Predeal. J.C., în urma unei vizite la ONT Carpați, a reușit să se mute și ea la același hotel, drept care am plecat împreună la Predeal. La Predeal am petrecut tot timpul împreună și am ajutat-o din nou pe J. să se intereseze de alte posibilități pentru a se angaja în România. În acest sens, i-am făcut cunoștință cu delegații firmelor de turism (indesc.) – M.H., care stătea în același hotel. Aceștia i-au spus că este foarte probabil să găsească post în România, probabil însă că numai în vara următoare la una din firmele de turism, și i-au dat o listă cu asemenea firme. Nu am nimic deosebit de semnalat din perioada sejurului la Predeal.

/.../ Pe data de 1.10 a.c. am fost înlocuit pe grup de un alt ghid trimis de ONT și am plecat cu J.C. la București, la Hotel Nord. În aceeași seară am luat cina la Restaurantul Mignon. Întrucât restaurantul era foarte aglomerat, iar noi mai aveam două locuri libere la masă, plasatoarea restaurantului ne-a cerut permisiunea de a le ocupa cu două persoane de la Ambasada Britanică. Am reușit să intrăm în vorbă

cu cele două persoane, dintre care una se numea E.S. [completarea ofițerului <Atașat III -comercială>] și era, conform cărții de vizită pe care i-a dat-o lui J.C., <Senior Commercial Officer> la Ambasada britanică, iar cealaltă, căreia nu-i cunosc numele, o persoană scundă, în vârstă, cu mustață și ochelari era, după cum a reieșit din discuții, cetățean englez, reprezentantul unei companii comerciale americane, care venea des în România (de altfel, spunea că era plecat cea 8 luni pe an în străinătate), și se afla într-o vizită scurtă în țara noastră, în interes de afaceri. Am petrecut cu cele două persoane circa 2 ore, timp în care am discutat, printre altele, de posibilitatea lui J.C. de a se angaja în România. E.S. i-a recomandat și el firmele de turism, și de asemenea i-a spus că a auzit că reprezentanța firmei British Aerospace are liber un post de secretară. Pentru a o ajuta pe J., i-a dat cartea sa de vizită și i-a spus să-l contacteze pe G.P. de la reprezentanța British Aerospace. I-a spus că acesta era pe moment plecat în Anglia, și că ar putea să-l caute acolo sau să-i scrie la Hotel Intercontinental, camera 303. E.S. i-a spus și el că reprezentanțele firmelor engleze au dificultăți în România, și că, de exemplu, reprezentanța companiei British Airways se va închide în martie viitor, dar i-a recomandat să încerce la British Aerospace. Alte elemente semnificative nu au reieșit din discuția din acea seară.

Am petrecut ultima noapte la Hotel Nord, iar dimineața am dus-o pe J.C. la Hotel Intercontinental, unde aceasta a încercat să afle amănunte referitor la postul liber, însă nu a găsit pe nimeni la locul firmei. După masă, am dus-o pe J.C. la aeroport, urmând ca ea să mă sune la telefon pe data de 13.10.

În tot timpul cât am stat cu J.C., am avut numeroase discuții referitor la posibilităților ei de a găsi un post în România. Înainte de această vizită, voia să afle amănunte referitoare la un post în România, nefiind ferm hotărâtă să se angajeze aici, dar când a plecat era decisă să facă totul să vină în România. Mi-a declarat în repetat rânduri că mă iubește, că va face totul să fie aproape de mine, și că va renunța la serviciul ei ca să vină în România.

Referitor la actualul ei serviciu, nu am aflat nimic deosebit în afară de faptul pe care l-am mai semnalat anterior, că a fost promovată responsabil peste calculatorul firmei, și că toate datele companiei trec prin mâna ei. Anexez la această notă și un <curriculum vitae> pe care J.C. l-a trimis la toate forurile unde a solicitat un post în România".

▪ Notă, 10.01.1982, redactată și semnată olograf de Deak Andrei cu numele conspirativ „ANDI” („ANDY” în antet), primită de lt. [redacted], Serv. 320, SMB (f. 195):

„În perioada 23.12.81 - 6.01.82 s-a aflat în țara noastră J.C. din Anglia, venită prin ONT, ca turistă individuală. Programul a inclus o noapte la Hotel Central în București, 12 zile la Sinaia, Hotel Montana și o ultimă noapte în București.

Conform indicațiilor primite, am însoțit-o pe J.C. pe parcursul întregii sale șederi în România, atât în București cât și la Sinaia. Datele referitoare la J.C. le-am comunicat în notele anterioare. După cum am mai amintit J.C. dorește să vină să lucreze în România, pentru a fi aproape de mine. Mi-a propus să ne căsătorim și să plecăm în Anglia, și, întrucât eu am refuzat, mi-a spus că va face tot posibilul să vină în țara noastră. În acest sens, a contactat mai multe agenții și firme englezești, iar a doua zi după sosirea în Anglia, urma să aibă o întâlnire la firma turistică Intasun, singura care i-a propus un post în România. J. învață limba română la o școală serală din Anglia și mă sună la telefon aproximativ la două săptămâni.

Am petrecut cele două săptămâni împreună, inclusiv Revelionul, făcând excursii la Braşov, Predeal, Poiana Braşov, perioadă în care J.C. a cunoscut o serie de prieteni de-ai mei. La plecare a spus că îmi va face o invitaţie de a vizita Anglia şi îmi va deschide un cont pe numele meu la bancă în acest scop. Duminică, 10.01.1982, cum am stabilit la plecare, m-a sunat la telefon şi mi-a spus că a fost la Intasun şi că întrevăderea a fost încurajatoare, cei de la firmă fiind plăcut impresionaţi de faptul că ştie limba română şi cunoaşte ţara noastră. Drept urmare, i s-a spus că este foarte probabil să obţină postul şi că va primi răspunsul în două săptămâni. Aceasta presupune să vină în ţară pe la jumătatea lunii mai, având sejur pe litoral, până în luna octombrie, iar apoi, după cum s-a interesat, poate rămâne în ţară la cursuri de specializare în limba română la Sinaia. De îndată ce vor afla răspunsul J. mă va căuta la telefon.

În legătură cu comportarea lui J. în România, nu am absolut nimic de semnalat, fiind tot timpul cu ea şi observând-o în permanenţă".

▪ Notă, 08.06.1982, redactată şi semnată olograf de către titular cu numele conspirativ „ANDI”, preluată de col. [REDACTAT] (f. 197):

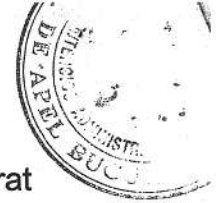
„Pe data de 15.05.82 a venit în ţară, în calitate de reprezentantă a firmei de turism Intasun din Anglia, J.C. despre care am mai comunicat anterior. J.C. urmează să lucreze permanent în Poiana Braşov pe o perioadă de 4 luni. a venit însoţită de J.C., şeful ei, care lucrează în România de 4 ani, şi de T. (nu cunosc numele ei de familie), care a lucrat şi anul trecut în România cu reprezentanţi ai firmei Marina Holidays.

Întrucât nu i-a aşteptat nimeni la aeroport, i-am dus cu maşina mea la Hotelul Parc, unde am rămas până pe data de 17.05. Duminică, 16.05, am fost cu J. şi J. la Snagov, iar seara am fost invitat la restaurant, unde au fost prezenţi mai mulţi cunoscuţi de-ai lui J., toţi ghizi ONT, cu care lucrase în anii anteriori, T. nu ne-a însoţit în acea zi, deoarece s-a întâlnit cu prietenul ei. Luni, 17.05, cei trei au plecat la Mamaia cu o maşină închiriată de la ACR.

Sâmbăta şi duminica următoare am invitat-o pe J. la Mamaia, la Hotel Condor. Când a venit în ţară, J.C. era cam dezorientată, deoarece nu cunoştea prea multe despre munca ei, însă teoretic nu îi plăcea deloc. A părăsit însă serviciul ei şi a venit aici pentru a ne putea vedea mai des. Când ne-am revăzut la Mamaia, era complet dezorientată şi spunea că are de gând să plece acasă, deoarece peste tot i se spune că e urmărită, că telefoanele sunt ascultate, că există microfoane în cameră şi că nu are încredere în nimeni, nici măcar în mine. De altfel, toate acestea le-a spus cu greu şi când am încercat să o contrazic, spunând că a fost dezinformată, mi-a replicat că i-a spus prea multă lume, J., T., precum şi persoane de la ONT litoral, însă nu mi-a spus numele lor, deoarece nu avea încredere. De altfel, am asistat ulterior la o discuţie în acest sens cu S., reprezentantul firmei Pickfords la Poiana Braşov, care i-a spus acelaşi lucru. Văzând că nu pot să o conving şi văzând că nu e bine să insist, i-a spus că, în fond, s-ar putea ca cetăţenii străini care lucrează aici să fie supravegheaţi şi că în fond problema nu m-a interesat niciodată şi că eu doar n-am auzit şi nu prea cred aşa ceva.

Pe parcurs, lucrurile au intrat în normal, se pare că i-a revenit încrederea în sine, şi nu am mai abordat prea insistent acest subiect.

Luni, 24.05, J. a plecat la Poiana Braşov, iar eu am ajuns acolo cu un grup de turişti ca ghid ONT pe 28.05, şi am stat până pe 4.06. Tot acest timp, am stat împreună şi, deşi la început era foarte serioasă, spunea că nu-i place munca pe care o face, spre sfârşit a început să se obişnuiască şi mi-a spus că în fond, nu contează ce va face, principalul este să ne vedem cât mai des. Am mai vorbit de câteva ori la telefon, iar miercuri, 9.06, am vizitat-o din nou la Poiana Braşov. J. voia să lucreze cele patru

luni la Intasun și între timp să săsească un alt loc de muncă în România, de preferat o companie cu sediul în București, însă a auzit că firma turistică Global are nevoie de un om pe perioada de iarnă, încât s-ar putea să apeleze la această firmă.

În legătură cu scopul venirii ei în România și intențiile cred că într-adevăr a venit numai pentru mine, iar din discuțiile cu ea nu au reieșit deocamdată informații deosebite. Am stabilit însă să încercăm să ne vedem săptămânal, încât voi comunica ulterior noutățile în această problemă”.

3. Redată fiind, in extenso, starea de fapt supusă examinării, urmează a se verifica măsura în care activitățile pârâtului Deak Andrei se încadrează în sfera de aplicare a OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

Potrivit disp. art. 2 lit. b din actul normativ pomenit, colaborator al Securității este „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Din documentele invocate în paragrafele anterioare reiese că cerințele cumulative ale textului de lege nu sunt întrunite în speță.

Astfel, nici una din notele informative furnizate de pârât organelor de securitate nu cuprinde informații privind activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Nici reclamantul, de altfel, nu precizează în cuprinsul acțiunii sale care ar fi, în concret, activitățile sau atitudinile potrivnice regimului ale persoanelor obiect al notelor pârâtului, și nici care ar fi informațiile furnizate în concret de pârât cu privire la astfel de conduite.

Reclamantul se rezumă la a preciza, cu titlu general, că „întreținerea de relații cu cetățeni străini sau români stabiliți în străinătate era considerată o activitate îndreptată împotriva regimului comunist, deoarece prin stabilirea acestor legături se puteau destrăma barierele informaționale controlate de partid”.

În această ordine de idei, instanța observă că reclamantul a furnizat informații cu privire la propriile sale legături cu cetățeni străini, formate în considerarea activității sale profesionale sau la solicitarea organelor de securitate, iar nicidecum cu privire la relațiilor altor persoane cu cetățeni străini sau români stabiliți în străinătate.

Nefiind, prin urmare, întrunită cerința ca informările să vizeze activități sau atitudini potrivnice regimului, instanța consideră inutilă analizarea dacă furnizarea informațiilor viza îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, cât timp cele două cerințe trebuie întrunite cumulativ.

În lumina considerentelor expuse mai sus, Curtea constată că notele informative ale pârâtului nu întrunesc cerințele impuse de lege pentru a-i contura calitatea de colaborator al securității, în accepțiunea legii, astfel că – nefiind întrunită ipoteza norme legale cuprinsă în art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 – va respinge ca nefondată prezenta acțiune.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în

București str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâțul DEAK ANDREI, cu sediul în București, sector 1, [REDACTED] Definitivă. Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2010.

**JUDECĂTOR
MONICA NICULESCU**

**GREFIER
MIHAELA GRIGORE**

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Aut. Adm.*

Prezenta copie [REDACTED] cu originalul [REDACTED] în [REDACTED] acestei instanțe Nr. [REDACTED] se legalizează de nr. [REDACTED]
GREFIER SEF. *Opriș*

CONFORM CU ORIGINALUL

Red./dact.4 ex.MN/MN

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr. [REDACTED] lei [REDACTED]
GREFIER SEF. *Opriș*

definitivă și [REDACTED]
prin Dec. 5936/08.12.2011.
in dos. 400/11

